

**УХВАЛА
ВЕЛИКОЇ ПАЛАТИ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про залишення без розгляду клопотання про вжиття заходів стосовно
забезпечення конституційної скарги Сивухіна Григорія Сергійовича щодо
відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої
статті 119 Кодексу законів про працю України**

К и ї в
24 лютого 2026 року
№ 19-у/2026

Справа № 3-136/2025(267/25)

Велика палата Конституційного Суду України у складі суддів:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого,
Барабаша Юрія Григоровича,
Водяннікова Олександра Юрійовича – доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Грищук Оксани Вікторівни,
Кичуна Віктора Івановича,
Лемака Василя Васильовича,
Олійник Алли Сергіївни,
Первомайського Олега Олексійовича,
Різника Сергія Васильовича,
Совгирі Ольги Володимирівни,
Філюка Петра Тодосьовича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на засіданні питання про вжиття заходів стосовно забезпечення конституційної скарги Сивухіна Григорія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 119 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Водяннікова О.Ю. та дослідивши матеріали справи, Велика палата Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Сивухін Г.С. (далі – Заявник) звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 130 Конституції України (конституційність) частину третю статті 119 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс), зазначивши також, що „існує необхідність“ перевірити на відповідність Основному Закону України вказану статтю Кодексу у взаємозв'язку зі статтею 135 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами.

Заявник для запобігання незворотнім наслідкам, що можуть настати у зв'язку з виконанням остаточного судового рішення у його справі, 5 листопада 2025 року подав до Конституційного Суду України клопотання з проханням видати забезпечувальний наказ, яким заборонити Державній судовій адміністрації України „витрачати (списувати) кошти для виплати суддівської винагороди“, розрахованої відповідно до статті 135 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами, за період з 24 лютого 2022 року до 21 липня 2024 року.

Це клопотання Заявник мотивує тим, що Державна судова адміністрація України „свідомо здійснює дії, які призводять до неможливості навіть нарахування суддівської винагороди за період часу перебування в ЗСУ, хоча кошти для проведення нарахувань та відповідно виплат передбачалися в бюджеті <...> Ухвалення забезпечувального наказу допоможе запобігти незворотним наслідкам, що можуть настати у зв'язку з виконанням остаточного судового рішення, оскільки ДСА України не проводить нарахування суддівської винагороди за період проходження служби в складі ЗСУ, що може мати наслідком неврахування стажу перебування на посаді судді у зв'язку з не нарахуванням суддівської винагороди“.

До Конституційного Суду України 12 лютого 2026 року від Заявника надійшло нове клопотання про розгляд його заяви „про постановлення забезпечувального наказу“.

2. Відповідно до статті 78 Закону України „Про Конституційний Суд України“ при розгляді конституційної скарги Велика палата Конституційного Суду України, у виняткових випадках, з власної ініціативи може вжити заходів щодо забезпечення конституційної скарги, видавши забезпечувальний наказ, який є виконавчим документом (частина перша); підставою для забезпечення конституційної скарги є необхідність запобігти незворотнім наслідкам, що можуть настати у зв'язку з виконанням остаточного судового рішення (частина друга).

3. Стаття 78 Закону України „Про Конституційний Суд України“ прямо встановлює, що забезпечувальний наказ може бути виданий з власної ініціативи Великої палати Конституційного Суду України. Така законодавча конструкція відображає особливу природу тимчасових заходів у конституційній юрисдикції, які спрямовані передусім на забезпечення дієвості конституційного судочинства.

У зв'язку з цим застосування забезпечувального наказу в конституційному судочинстві не ґрунтується на диспозитивному волевиявленні учасників конституційного провадження. Велика палата Конституційного Суду України самостійно оцінює необхідність негайного втручання, якщо існує реальний ризик настання незворотніх наслідків, безпосередньо обумовлений виконанням остаточного судового рішення, в якому був застосований законодавчий припис, що є предметом відповідної конституційної скарги. У таких випадках Велика палата Конституційного Суду України діє виключно з власної ініціативи.

З огляду на викладене клопотання учасників конституційного провадження про видання забезпечувального наказу не є самостійним предметом розгляду та не зумовлює обов'язку Великої палати Конституційного Суду України ухвалювати з цього приводу окреме процесуальне рішення.

Ураховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, на підставі статей 32, 35, 65, 66, 78, 83, 87 Закону України „Про Конституційний

Суд України“, відповідно до § 46, § 52 Регламенту Конституційного Суду України Велика палата Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Залишити без розгляду клопотання Сивухіна Г.С. про вжиття заходів стосовно забезпечення конституційної скарги Сивухіна Григорія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 119 Кодексу законів про працю України.

2. Ухвала є остаточною.

**ВЕЛИКА ПАЛАТА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**